

ابلاغ سیاست‌های کلی برنامه هفتم با اولویت پیشرفت اقتصادی توأم با عدالت

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر مقام معظم رهبری؛ حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در اجرای بند یک اصل ۱۱۰ قانون اساسی، سیاست‌های کلی برنامه هفتم را که پس از مشورت با مجمع تشخیص مصلحت نظام و با اولویت پیشرفت اقتصادی توأم با عدالت تعیین شده است، به سران سه قوه، رئیس مجمع تشخیص مصلحت و رئیس ستادکل نیروهای مسلح ابلاغ کردند. رهبر انقلاب اسلامی با تشکر از فعالیت فشرده اعضا و دبیرخانه مجمع در ارائه نظرات و مشارکت فعال قوای سه‌گانه و سایر ارکان نظام، تهیه و تصویب قانون برنامه هفتم بر پایه این سیاست‌ها را گامی دیگر در تحقق اهداف نظام خواندند و بر نظرات فعال بر حسن اجرای سیاست‌ها تأکید کردند. سیاست‌های کلی برنامه هفتم در هفت سرفصل «اقتصادی»، «امور زیربنایی»، «فرهنگی و اجتماعی»، «علمی، فناوری و آموزشی»، «سیاسی و سیاست خارجی»، «دفاعی و امنیتی»، «اداری، حقوقی و قضائی» و در ۲۶ بند تصویب شده است. متن نامه رهبر انقلاب اسلامی و سیاست‌های ابلاغی برنامه پنج‌ساله هفتم به این شرح است:

«بسم الله الرحمن الرحیم، سیاست‌های کلی برنامه هفتم که با اولویت اصلی «پیشرفت اقتصادی توأم با عدالت» تعیین شده است، ابلاغ می‌گردد؛ از اعضای محترم به‌ویژه رئیس مکرّم مجمع تشخیص مصلحت نظام و نیز دبیرخانه آن که با فعالیت فشرده و کوشش فراوان در جلسات صحن مجمع و کمیسیون ذی‌ربط، پیش‌نویس سیاست‌های کلی برنامه هفتم را مورد بررسی قرار دادند و نظرات خود را در این زمینه به این‌جانب ارائه کردند، تقدیر و تشکر می‌کنم. مشارکت فعال و مؤثر دولت و مجلس و قوه قضائیه و سایر ارکان نظام نیز شایسته تقدیر است. تهیه و تصویب قانون برنامه هفتم بر پایه این سیاست‌ها و اجرای دقیق و مسئولانه آن، گامی دیگر در تحقق اهداف نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران خواهد بود، همچنان که نظرات فعال هیئت عالی نظارت مجمع تشخیص مصلحت، به حُسن اجرای سیاست‌های کلی برنامه، کمک خواهد کرد. شایسته است برخی از راه‌های تحقق سیاست‌ها و الزامات مالی و شاخص‌های کمی که در پیشنهاد‌های مجمع است و در مجموعه سیاست‌های ابلاغی مذکور نیست، در حد وسع و امکانات دولت

گزارشگر ویژه سازمان ملل با برشمردن آسیب‌های ناشی از تحریم گزارش خود را درباره ایران منتشر کرد

قساوت آمریکایی

آمریکا تحریم‌ها علیه ایران را متوقف کند

درمان بیماران، مانند نرم‌افزارهای موردنیاز برای مدیریت دوز داروی بیماران سرطانی خودداری می‌کنند. اثرات نامطلوب تحریم‌های یک‌جانبه بر مراقبت‌های بهداشتی با ویروس کرونا تشدید شده است، به‌طوری‌که ایران با بیش از ۱۳۱هزار قربانی تا پایان سال ۲۰۲۱ در میان کشورهای آسیب‌دیده قرار گرفته است.»

اقتصاد در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ به ترتیب ۶ درصد و ۶٫۸ درصد کوچک شد

بخشی از گزارش آلنا دوهان به شرایط فروش نفت ایران بعد از خروج آمریکا از برجام اختصاص دارد و او نوشته است: «ایران بین سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۵ بین ۷۰۰ هزار تا ۱٫۴ میلیون بشکه نفت خام صادر کرده است. متعاقب برجام و لغو تحریم‌ها، صادرات روزانه بین می۲۰۱۶ تا می ۲۰۱۸ ۲٫۵ میلیون بشکه رسید. با اعمال مجدد تحریم‌های ایالات متحده، صادرات در جولای ۲۰۲۰ به کمتر از ۵۰۰ هزار بشکه در روز رسید. تنها در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ براساس آمار رسمی دولت، صادرات نفت ۵۷ درصد کاهش یافت که به دلیل از دست‌دادن درآمد، موجب ایجاد کسری قابل‌توجهی در بودجه سالانه شد. بین سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۱، زیان سالانه ناشی از کاهش صادرات نفت حدود ۵۶ میلیارد دلار تخمین زده شده است. دولت با هدف جبران، عرضه پول را تا حد زیادی گسترش داده است. علاوه بر این، برآورد درآمد ارزی سالانه پیش از اعمال تحریم‌ها، حدود ۶۶ میلیارد دلار آمریکا بین سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۱، به ۲۵ میلیارد دلار در طول سال‌های ۲۰۱۹–۲۰۲۱ کاهش یافته است که این مهم بر هزینه‌های دولت برای توسعه و سایر پروژه‌ها تأثیر می‌گذارد. این تحولات به‌طور معتدلهایی بر اقتصاد ایران تأثیر گذاشت. رشد سالانه تولید ناخالص داخلی بین سال‌های ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۰ به‌طور متوسط ۴۶ درصد بوده است اما تولید ناخالص داخلی بین سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ با تشدید تحریم‌های یک‌جانبه به‌طور متوسط ۷٫۱ درصد کاهش یافته است. تولید ناخالص داخلی در سال ۲۰۱۶ پس از اضمای برجام و لغو تحریم‌ها به میزان ۱۳۶ درصد و در سال ۲۰۱۷ به میزان ۳۰٫۷ درصد رشد کرد؛ این در حالی است که در سال‌های ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ اقتصاد به ترتیب ۶ درصد و ۶٫۸ درصد کوچک شد.»

برای دستیابی به سایر آب‌ها و بازچرخانی آب‌های صنعتی و پساب. ۸- افزایش حداکثری تولید نفت خام و گاز طبیعی در میدان مشترک. افزایش ضریب بازایافت در میداین مستقل. افزایش ارزش افزوده از طریق تکمیل زنجیره ارزش صنعت نفت و گاز. ۹- اجرای چند طرح عظیم اقتصادی ملی، پیشران، زیرساختی، روزآمد و مبتنی بر آینده‌نگری. ۱۰- فعال‌سازی مزیت‌های جغرافیایی - سیاسی و تبدیل جمهوری اسلامی ایران به مرکز مبادلات و خدمات تجاری، انرژی، ارتباطات و حمل‌ونقل با روان‌سازی مقررات و ایجاد و توسعه زیرساخت‌های لازم. ۱۱- تحقق سیاست‌های کلی آمایش سرزمین با توجه به مزیت‌های بالفعل و بالقوه و اجرائی‌ساختن موارد برجسته آن با توجه ویژه بر دریا، سواحل، بنادر و آب‌های مرزی. ۱۲- ارتقای نظام سلامت براساس سیاست‌های کلی سلامت. فرهنگی و اجتماعی: ۱۳- اعتلای فرهنگ عمومی در جهت تحکیم سبک زندگی اسلامی - ایرانی، تقویت همبستگی و اعتمادبه‌نفس ملی، ارتقای هویت ملی و روحیه مقاومت، کار و تلاش در جامعه با بسیج تمامی امکانات و ظرفیت‌های کشور، دستگاه‌ها و نهادهای دولتی و مردمی و افراد و شخصیت‌های اثرگذار علمی و اجتماعی و حمایت و پشتیبانی مؤثر دولت از آن. ۱۴- تقویت کارایی و اثربخشی رسانه ملی در گسترش و تعمیق فرهنگ اسلامی - ایرانی و مواجهه مؤثر با جنگ روانی و تهاجم فرهنگی و سیاسی دشمنان. ۱۵- تحکیم نهاد خانواده و رفع موانع رشد و شکوفایی بانوان. ۱۶- افزایش نرخ باروری و مولید به حداقل دوونیم طی پنج سال با حمایت همه‌جانبه از فرزندآوری و رفع موانع و ایجاد

مشوق‌های مؤثر و اصلاح فرهنگی. ۱۷- توسعه صنعت گردشگری و ترویج صنایع دستی. ۱۸- ارتقای سلامت اجتماعی و پیشگیری و کاهش آسیب‌های اجتماعی به‌ویژه اعتیاد، حاشیه‌نشینی، طلاق و فساد براساس شاخص‌های معتبر و بهره‌گیری حداکثری از مشارکت مردم و با زمان‌بندی متناسب. علمی، فناوری و آموزشی: ۱۹- برقراری حاکمیت ملی و صیانت از ارزش‌های اسلامی - ایرانی در فضای مجازی با تکمیل و توسعه شبکه ملی اطلاعات و تأمین محتوا و خدمات متناسب و ارتقای قدرت سایبری در تراز قدرت‌های جهانی با تأکید بر مقاوم‌سازی و امنیت زیرساخت‌های حیاتی و کلان‌داده کشور. ۲۰- افزایش شش‌بند پیشرفت و نوآوری علمی و فناوری و تجاری‌سازی آنها به‌ویژه در حوزه‌های اطلاعات و ارتباطات و زیست فناوری و ریزنفاری و انرژی‌های نو و تجدیدپذیر. روزآمدسازی و ارتقای نظام آموزشی و پژوهشی کشور. سیاسی و سیاست خارجی: ۲۱- کنشگری فعال در دیپلماسی رسمی و عمومی با ایجاد تحول و ظرفیت‌سازی ارزشی و انقلابی در نیروی انسانی در دستگاه دیپلماسی و همکاری هدفمند و مؤثر سازمان‌ها و نهادهای مسئول در امور خارجی. ۲۲- تقویت رویکرد اقتصادمحور در سیاست خارجی و روابط منطقه‌ای و جهانی و تقویت پیوندهای اقتصادی با اولویت همسایگان. دفاعی و امنیتی: ۲۳- تقویت بنیه دفاعی به‌منظور ارتقای بازدارندگی و اکتساب فناوری‌های اقدارآفرین مورد نیاز صنایع دفاعی و امنیتی با تأکید بر خودکفایی کشور در سامانه‌ها، تجهیزات و خدمات اولویت‌دار با تخصیص حداقل پنج‌درصد بودجه عمومی کشور. ۲۴- تقویت زیرساخت‌ها و بهینه‌سازی سازوکارهای عمومی و دستگاهی برای مصون‌سازی و ارتقای تاب‌آوری در قبال تهدیدات، به‌ویژه تهدیدات سایبری، زیستی، شیمیایی و پروتویی با اولویت یافتند غیرعامل. اداری، حقوقی و قضائی: ۲۵- تحول در نظام اداری و اصلاح ساختار آن مبتنی بر سیاست‌های کلی نظام اداری با تأکید بر هوشمندسازی و تحقق دولت الکترونیک، حذف تشکیلات موازی و غیرضرور، به‌روزرسانی قوانین و مقررات، اصلاح روش‌ها و رفع فساد و زمینه‌های آن در مناسبات اداری. ۲۶- روزآمدسازی سند تحول قضائی و اجرای آن با تأکید بر: - پیشگیری از وقوع جرم و دعاوی. - هوشمندسازی فرایندها و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در ارائه خدمات قضائی. - اجرای ۱۰۰ درصدی حد نگر. - حمایت حقوقی و قضائی از سرمایه‌گذاری، امنیت اقتصادی و بهبود محیط کسب‌وکار. - استفاده از ظرفیت‌های مردمی و توسعه روش‌های مشارکتی و غیرقضائی در حل‌وفصل دعاوی. - تقویت و تثبیت سهم قوه قضائیه از منابع بودجه عمومی دولت و تأمین نیازهای مالی و استخدائی قوه قضائیه. - بالا بردن سطح علمی و شایستگی اخلاقی ضابطان دادگستری. - بازنگری در قوانین در جهت کاهش عناوین جرائم و کاهش استفاده از مجازات زندان.

«الف) همه اقدامات یک‌جانبه علیه ایران، اتباع و شرکت‌های ایرانی که بدون مجوز شورای امنیت سازمان ملل متحد اعمال شده و استفاده از آنها را نمی‌توان به‌عنوان اقدام متقابل یا اقدام تلافی‌جویانه مطابق با قوانین بین‌المللی توجیه کرد، لغو کند؛ ب) همه محدودیت‌های موجود در تجارت، پرداخت‌های مالی و تحویل غذا، دارو و تجهیزات پزشکی، آب، بهداشت، ارتباطات و حمل‌ونقل، قطعات یدکی، بنذر، کود و همچنین کالاها و خدمات جهت نگهداری و توسعه زیرساخت‌های حیاتی که برای برخورداری ایرانیان از حقوق بشر ضروری تلقی می‌شود را حذف کنند؛ ج) نسبت به اینکه آیا جمهوری اسلامی ایران قادر به پرداخت کمک‌های ارزیابی‌شده و داوطلبانه به سازمان‌های بین‌المللی است و مأموریت‌های دیپلماتیک، کنسولی و ویژه ایران و همچنین کارکنان آنها از تمام وسایل و امکانات لازم جهت انجام امور کنسولی و وظایف دیپلماتیک خود در انطباق کامل با اصل برابری حاکمیتی کشورها و کنواسیون‌های وین در‌مورد روابط دیپلماتیک و کنسولی و مأموریت‌های ویژه برخوردار هستند، اطمینان حاصل کنند. گزارشگر ویژه از دولت ایالات متحده آمریکا می‌خواهد تا وضعیت اضطراری ملی در‌مورد ایران را که با هنجارهای میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی سازگار نیست، متوقف کند تا مفاد دستور دیوان بین‌المللی دادگستری دوم اکتبر ۲۰۱۷ را به‌طور کامل اجرا کند و قوانین مطابق ملی خود را با قوانین بین‌المللی از جمله حقوق بشر، قانون پناهندگان و قانون مسئولیت بین‌المللی تطابق دهد. گزارشگر ویژه از سازمان ملل متحد دعوت می‌کند تا با وی در ایجاد چارچوبی مفهومی برای سازوکارهای جبران خسارت، غرامت و اصلاح آسیب قربانیان نقض حقوق بشر ناشی از اقدامات قهری یک‌جانبه همکاری کند.»

قیمت کالاهای عمومی در ایران ۸۵ درصد و قیمت مواد غذایی دو برابر شده است

او در توضیح اثر تورمی تحریم‌ها هم گزارش داده: «تورم نیز تحت تأثیر تغییرات محیطی ناشی از تحریم‌های یک‌جانبه و اثرات کاهش ارزش پول ایران به دلیل محدودیت‌های مالی و انسداد دارایی‌های خارجی قرار گرفته است. تورم سالانه بین سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۱۰ به‌طور متوسط تقریباً ۱۴٫۶ درصد بوده و بین سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۵ به حدود ۲۳٫۸ درصد رسیده است. در سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷، به ترتیب به ۷٫۲ درصد و ۸ درصد کاهش یافت و پس از اعمال مجدد تحریم‌های آمریکا دوباره به سطوح هشداردهنده رسید؛ یعنی ۱۸ درصد در سال ۲۰۱۸ و ۳۹٫۹ درصد در سال ۲۰۱۹. از زمان اعمال مجدد تحریم‌ها در سال ۲۰۱۸، قیمت‌های کالاهای عمومی در ایران ۸۵ درصد و قیمت مواد غذایی دو برابر شده است». دوهان در ادامه نوشته است: «گزارشگر ویژه در ادامه در جریان تأثیر منفی تحریم‌های یک‌جانبه فعلی بر خدمات کنسولی و روابط دیپلماتیک قرار گرفت، دیپلمات‌های ایرانی در خارج از کشور از افتتاح حساب بانکی، انتقال پول بین ایران و کشور محل اعزام، دریافت حقوق و انجام تراکنش‌های مالی اولیه مانند رزرو اتاق هتل و بلیت مسافرت و پرداخت هزینه‌های مدرسه و سایر هزینه‌های زندگی منع می‌شوند. پرسنل سازمان ملل متحد در ایران و نمایندگی‌های دیپلماتیک خارجی در تهران و کارکنان آنها در پرداخت حقوق و پرداخت هزینه‌های مدرسه با مشکلاتی مواجه شده‌اند. کارآفرینی زنان که دولت در سال‌های اخیر در بخش‌های مختلف اقتصادی از آن حمایت و تشویق کرده نیز تحت تأثیر قرار گرفته است». او در پایان گزارش هم بر ضرورت رفع تحریم‌ها تأکید داشته و درخواست کرده است:

علاوه بر آنها می‌توان به فرزند حدادعدل و زارع‌پور، وزیر ارتباطات دولت رئیسی، زاهدی‌وفا وزیر پیشنهادهی کار دولت سیزدهم و صدها مسئول دیگر اشاره کرد.

هرچند این تنها بخشی از واقعیت است و به گفته کلیپایگانی، دبیر ستاد امر به معروف، مشخص شده است که بین سه تا چهار هزار نفر از فرزندان مسئولان ساکن خارج از کشور هستند. فرزندانی که هرگز هم قصد ندارند به کشور برگردند و در شرایط تبعیض‌آمیزی نسبت به سایر شهروندان ایرانی، به‌راحتی ویزا و تابعیت می‌گیرند و به هرجا دلشان بخواد مهاجرت می‌کنند و این تنها مشتی از خرواری است که می‌توان به آن اشاره کرد.

اگرچه اصولگرایان و تندروهای ادوار مجلس، پیش از این همه تلاش خود را به‌کار بردند تا قانونی تصویب کنند که با مدیران و وزرای دوتابعیتی دولت روحانی و مقاماتی که فرزندانشان در خارج از کشور ساکن هستند، برخورد شود و از سمتشان برکنار بشوند؛ اما حالا به نظر می‌رسد دیگر اصراری به برکناری مقامات دولتی دوتابعیتی و کسانی که فرزندانشان خارج از کشور هستند، ندارند. اگرچه رئیسی گفته بود اگر فرزند رفت، پدر هم برود؛ اما با رسانه‌ای‌شدن حضور مادری که در دولت مسئولیت دارد و فرزندش تابعیت کانادا دارد، ظاهراً نته‌تها قرار نیست مادر برود بلکه برخی نمایندگان به دنبال

«شرق» توجیه خارج‌نشینی فرزندان مسئولان توسط یاران موافق را بررسی می‌کند

با نفی فرزند خارج نشین خود، برمسندم قدرت بمانید!

اخیرا مهدی عرفاتی، دبیر شورای اطلاع‌رسانی دولت، در توییت خود به نقل از رئیسی نوشت: «رئیس‌جمهور در توصیه به مسئولی که فرزندش برای ادامه‌تحصیل در کشوری دیگر ویزا گرفته بود، گفت: «اگر فرزند به خارج رفت، پدر هم برود!» اما چیزی نگذشت که معلوم شد فرزند آنسبه خزعلی، معاون رئیس‌جمهور در امور زنان و خانواده، از سال ۹۷ تاکنون تابعیت کانادایی دارد و در این روزهای منتشرنج از تصمیم شورای عالی فضای مجازی مبنی بر محدودیت اینترنت و اجرای خاموش طرح صیانت، مشغول وی‌پی‌ان‌فروشی است! موضوعی که مهدی خزعلی، برادر آنسبه و کبری خزعلی دیگر مقام مسئول در دولت سیزدهم آن را تأیید کرده و گفته علاوه بر فرزند آنسبه که تابعیت کانادایی دارد و ساکن کاناداست، فرزندان کبری خواهر بیدکش هم ساکن آمریکا هستند و فرزند خود او هم خارج از کشور زندگی می‌کند.

عکس محمدنیایی ایران